

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

INOWROCLAW

1. Nazwa

KAMIENICA

2. Czas powstania

1. połowa XX w.

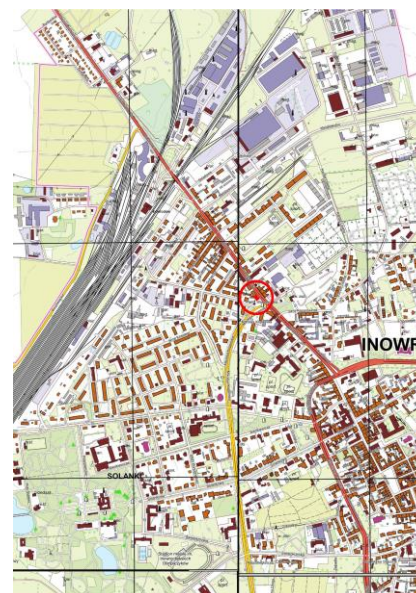
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

widok w kierunku południowo-zachodnim

widok w kierunku zachodnim

Inowrocław - fragment mapy w układzie 1992, skala 1:10 000, zaznaczona lokalizacja obiektu

4. Adres

ulica i nr: **Dworcowa 47**

nr działki: **12 (Inowrocław Obręb 3)**

5. Przynależność administracyjna

województwo **kujawsko-pomorskie**

powiat **inowrocławski**

gmina **Miasto Inowrocław**

6. Formy ochrony

8. Historia, opis i wartości

Dynamiczny rozwój Inowrocławia nastąpił w wieku XIX, kiedy to miasto po wielu zniszczeniach stopniowo zaczęło przekształcać się w nowoczesny ośrodek miejski. Gospodarczy i przestrzenny rozwój związany był także z powstaniem w 4. ćw. XIX wieku uzdrowiska solankowego.

Rozbudowa linii kolejowych w trzeciej ćw. XIX wieku spowodowała rozwój urbanistyczny miasta w okolicach dworca. Główną ulicą łączącą dworzec z centrum miasta do dziś jest ulica Dworcowa. Wzdłuż niej pod koniec XIX wieku zaczęły powstawać nowoczesne, w szczególności eklektyczne, kamienice czynszowe. Budynki na jednej z głównych ulic miasta projektowali wówczas m. in. J. Święcicki, H. Felsch, W. Braun czy O. Baehr. Na obecną zabudowę składają się także obiekty modernistyczne oraz współczesne. Kamienica przy ul. Dworcowej 47 powstała w 1. poł. XX wieku i do dnia dzisiejszego pełni funkcje mieszkalne.

Budynek, trzykondygnacyjny z poddaszem, podpiwniczony. Obiekt na rzucie prostokąta z wyoblonym narożnikiem od strony północno zachodniej, murowany z cegły, otynkowany, kryty dachem dwuspadowym o nieznacznym kącie nachylenia połaci. Elewacja frontowa (wschodnia) symetryczna, siedmioosiowa w partii przyziemia, w górnych kondygnacjach sześćoosiowa. Otwory okienne o wykroju wydłużonego, stojącego prostokąta zamknięte prosto. Pod oknami drugiej kondygnacji na całej długości elewacji płyciny o kształcie leżącego prostokąta. Na osi środkowej w partii pierwszego i drugiego piętra balkony z prostą, metalową balustradą, wsparte na metalowych, stylizowanych, ażurowych konsolkach. Pary okien w skrajnych osiach dwóch górnych kondygnacji ujęte opaskami malowanymi na biało. Otwory okienne poddasza o wykroju zbliżonym do kwadratu, nad nimi profilowany gzyms. Stolarka okienna współczesna PCV, okna czterodzielne. Drzwi wejściowe zlokalizowane w jednoosiowej bocznej elewacji południowej. Otwór drzwiowy ujęty w architektoniczny portal z podziałami na kolumny, belkowanie, gładki fryz i profilowany gzyms. Od zachodu w wyoblonym narożniku otwór drzwiowy. Na osi drzwi trzy okna o wykroju stojącego prostokąta. Otwory okienne środkowej części elewacji analogiczne, okna poddasza o wykroju leżącego prostokąta, dwudzielne. Północna część ze znacznym ryzalitem o fazowanym narożniku. Stolarka okienna współczesna PCV.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek zachowany w autentycznej formie ze współczesną stolarką.

W przypadku wymiany stolarki okiennej bądź drzwiowej, zaleca się odtworzyć stolarkę okienną, drewnianą, którą należy dostosować detalem, podziałem i wystrojem do stylistyki i charakteru elewacji, w oparciu o materiały źródłowe, bądź czas powstania i stylistykę budynku.

Wszelkie prace mogące wpłynąć na ogład zewnętrzny budynku muszą być przeprowadzane w konsultacji i za zgodą właściwego Konserwatora Zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lena Rydelska, Michał Horbowicz
Ochrona Zabytków KRESY
06.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

INOWROCLAW

1. Nazwa

KAMIENICA

2. Czas powstania

XIX/XX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

widok w kierunku południowo-zachodnim

widok w kierunku zachodnim

Inowrocław - fragment mapy w układzie 1992, skala 1:10 000, zaznaczona lokalizacja obiektu

4. Adres

ulica i nr: **Dworcowa 49**

nr działki: **11 (Inowrocław Obręb 3)**

5. Przynależność administracyjna

województwo **kujawsko-pomorskie**

powiat **inowrocławski**

gmina **Miasto Inowrocław**

6. Formy ochrony

8. Historia, opis i wartości

Dynamiczny rozwój Inowrocławia nastąpił w wieku XIX, kiedy to miasto po wielu zniszczeniach stopniowo zaczęło przekształcać się w nowoczesny ośrodek miejski. Gospodarczy i przestrzenny rozwój związany był także z powstaniem w 4. ćw. XIX wieku uzdrowiska solankowego.

Rozbudowa linii kolejowych w trzeciej ćw. XIX wieku spowodowała rozwój urbanistyczny miasta w okolicach dworca. Główną ulicą łączącą dworzec z centrum miasta do dziś jest ulica Dworcowa. Wzdłuż niej pod koniec XIX wieku zaczęły powstawać nowoczesne, w szczególności eklektyczne, kamienice czynszowe. Budynki na jednej z głównych ulic miasta projektowali wówczas m. in. J. Świącicki, H. Felsch, W. Braun czy O. Baehr. Kamienica przy ul. Dworcowej 49 powstała na przełomie XIX i XX wieku. Obecnie pełni funkcje mieszkalno-usługowe.

Budynek na rzucie wydłużonego prostokąta, dwukondygnacyjny z poddaszem, podpiwniczony, murowany z cegły, pierwotnie otynkowany, boniowany w partii przyziemia. Obiekt kryty dachem dwuspadowym. Elewacja frontowa (wschodnia), siedmioosiowa w partii przyziemia, w górnych kondygnacjach ośmioosiowa. Otwory okienne w dwóch skrajnych osiach wydają się wtórne, w części środkowej o wykroju stojącego prostokąta zamkniętego odcinkowo. Okna drugiej kondygnacji o wykroju analogicznym, ujęte w profilowane, wąskie opaski. Nad oknami profilowane gzymsy. Otwory okienne partii poddasza niewielkie, o wykroju zbliżonym do kwadratu, pomiędzy nimi płytkie płyciny o wykroju leżącego, wydłużonego prostokąta. Elewacja północna w partii przyziemia niegdyś trójosiowa, obecnie jednoosiowa. Druga kondygnacja trójosiowa, partia poddasza czteroosiowa. Drzwi wejściowe zlokalizowane na osi środkowej. Otwór okienny od wschodu i zachodu zamurowany, w górnej kondygnacji zamurowany otwór od zachodu. Elewacja zachodnia o nieregularnych podziałach i przekształconych otworach okiennych. Stolarka okienna współczesna PCV.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek zachowany w średnim stanie.

Zaleca się wykonać remont elewacji ze szczególnym uwzględnieniem detali architektonicznych. Prace remontowe powinny być poprzedzone badaniami stratygraficznymi na ustalenie pierwotnej kolorystyki.

W przypadku wymiany stolarki okiennej bądź drzwiowej, zaleca się odtworzyć stolarkę okienną, drewnianą, którą należy dostosować detalem, podziałem i wystrojem do stylistyki i charakteru elewacji, w oparciu o materiały źródłowe, bądź czas powstania i stylistykę budynku.

Wszelkie prace mogące wpłynąć na ogład zewnętrzny budynku muszą być przeprowadzane w konsultacji i za zgodą właściwego Konserwatora Zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lena Rydelska, Michał Horbowicz
Ochrona Zabytków KRESY
06.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

INOWROCLAW

1. Nazwa

KAMIENICA

2. Czas powstania

koniec XIX w.

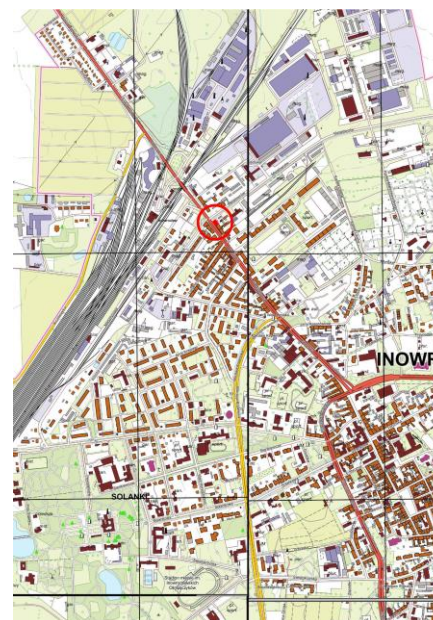
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

widok w kierunku północno-wschodnim

widok w kierunku południowo-zachodnim

Inowrocław - fragment mapy w układzie 1992, skala 1:10 000, zaznaczona lokalizacja obiektu

4. Adres

ulica i nr: **Dworcowa 82**

nr działki: **14 (Inowrocław Obręb 4)**

5. Przynależność administracyjna

województwo **kujawsko-pomorskie**

powiat **inowrocławski**

gmina **Miasto Inowrocław**

6. Formy ochrony

Ustalenie ochrony w Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Inowrocławia na terenach zarezerwowanych pod drogę łączącą ul. Dworcową z ul. Długą i do niej przyległych:

Uchwała nr **XXIV/352/2012** Rady Miejskiej Inowrocławia z dnia **27. września 2012 r.**

8. Historia, opis i wartości

Dynamiczny rozwój Inowrocławia nastąpił w wieku XIX, kiedy to miasto po wielu zniszczeniach stopniowo zaczęło przekształcać się w nowoczesny ośrodek miejski. Gospodarczy i przestrzenny rozwój związany był także z powstaniem w 4. ćw. XIX wieku uzdrowiska solankowego.

Rozbudowa linii kolejowych w trzeciej ćw. XIX wieku spowodowała rozwój urbanistyczny miasta w okolicach dworca. Główną ulicą łączącą dworzec z centrum miasta do dziś jest ulica Dworcowa. Wzdłuż niej pod koniec XIX wieku zaczęły powstawać nowoczesne, w szczególności eklektyczne, kamienice czynszowe. Budynki na jednej z głównych ulic miasta projektowali wówczas m. in. J. Świącicki, H. Felsch, W. Braun czy O. Baehr. Na obecną zabudowę składają się także budynki modernistyczne oraz współczesne. Kamienica przy ul. Dworcowej 82 powstała pod koniec XIX wieku i do dnia dzisiejszego pełni funkcje mieszkalne.

Budynek szczytowy w zabudowie pierzejowej, trzykondygnacyjny z poddaszem, podpiwniczony, kryty dachem dwuspadowym o niskim kącie nachylenia połaci. Murowany z cegły, otynkowany, malowany. Główna elewacja (zachodnia) ośmioosiowa w partii przyziemia, druga i trzecia kondygnacja ośmioosiowe. Drzwi wejściowe umieszczone w czwartej osi od południa. Otwory okienne o wykroju stojącego prostokąta, zamknięte prosto, częściowo przekształcone w dolnej partii. Otwory okienne dwóch górnych kondygnacji ujęte w proste opaski, pod oknami pierwszego piętra płyciny, nad nimi wydatne gzymsy wsparte na konsolkach. Nad oknami górnej kondygnacji profilowane gzymsy odcinkowe. Okna w partii poddasza niewielkie, o wykroju stojącego prostokąta. W kondygnacji przyziemia elewacji północnej umieszczone drzwi wejściowe poprzedzone schodami i podestem. Elewacja wschodnia nieotynkowana, niesymetryczna, zasadniczo sześćoosiowa, okna o wykroju stojącego prostokąta zamknięte prosto. Stolarka okienna współczesna PCV, okna zasadniczo czterodzielne.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek zachowany w autentycznej formie ze współczesną stolarką. Przed ewentualnym remontem elewacji zaleca się wykonanie badań stratygraficznych w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki elewacji.

W przypadku wymiany stolarki okiennej bądź drzwiowej, zaleca się odtworzyć stolarkę okienną, drewnianą, którą należy dostosować detalem, podziałem i wystrojem do stylistyki i charakteru elewacji, w oparciu o materiały źródłowe, bądź czas powstania i stylistykę budynku.

Wszelkie prace mogące wpłynąć na ogład zewnętrzny budynku muszą być przeprowadzane w konsultacji i za zgodą właściwego Konserwatora Zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lena Rydelska, Michał Horbowicz
Ochrona Zabytków KRESY
06.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków